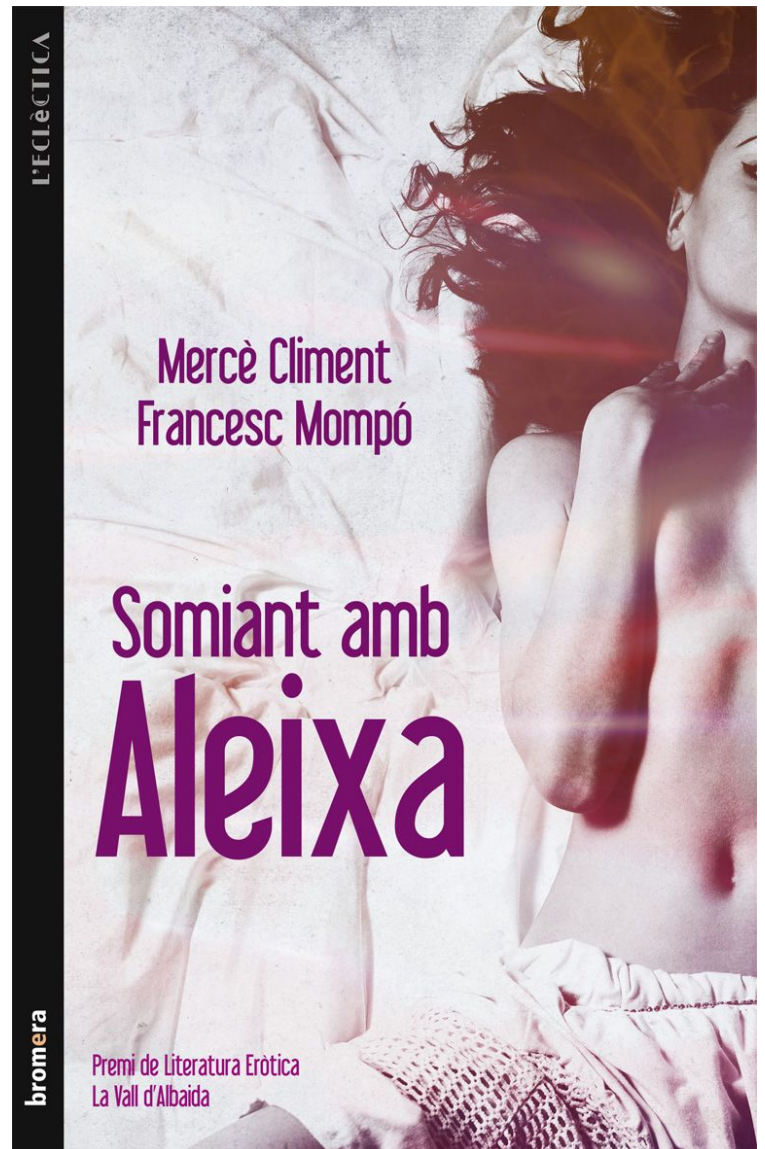

Somiant amb Aleixa

Aquella nit de finals de juny de l'any passat, al Palomar, es decidia qui havia estat el guanyador del XVII Premi de Literatura Eròtica 'La Vall d'Albaida'. Amb la companyia d'uns gatets i gatetes, anà transcorrent la vetlada fins que la presentadora, Esther Vallés, descobrí l'obra guanyadora i els seus creadors. 'Somiant amb Aleixa', de Mercè Climent i Francesc Mompó. Hui, un any després, la novel·la té forma, color, volum, portada i etcètera. Però, sobretot, té quelcom que fa que no te'n pugues desenganxar quan comences a iniciar-te en un món entre els somnis i la realitat.

Aquella nit de finals de juny de l'any passat, al Palomar, es decidia qui havia estat el guanyador del XVII Premi de Literatura Eròtica 'La Vall d'Albaida'. Amb la companyia d'uns gatets i gatetes, anà transcorrent la vetlada fins que la presentadora, Esther Vallés, descobrí l'obra guanyadora i els seus creadors. 'Somiant amb Aleixa', de Mercè Climent i Francesc Mompó. Hui, un any després, la novel·la té forma, color, volum, portada i etcètera. Però, sobretot, té quelcom que fa que no te'n pugues desenganxar quan comences a iniciar-te en un món entre els somnis i la realitat.

Aleixa, una jove de vint-i-set anys, busca treball de professora per a poder mantenir la seua independència familiar. I aleshores, el primer somni eròtic, amb el cap d'estudis, un fanàtic religiós que, no obstant això, no li posa entrebancs a una imaginació picant i extremadament luxuriosa. La protagonista té un do heretat de les dones de la seua família: quan algú somia amb ella, ella somia el mateix, la qual cosa tenia al principi certs avantatges, però, a poc a poc, es van convertint en inconvenients.□□ El cap d'estudis, un llibreter, un alumne i una classe sencera amb desitjos bacanals, l'encarregat del Sara... Una amiga, un rotllet, un nuvi de joventut i un cambrer de Gandia... El país oníric es barreja freqüentment amb la realitat. O és la realitat la que s'entremescla amb les imatges oníriques? El que sí que és cert és que aquests dos magnífics escriptors han traçat un món gens allunyat de la quotidianitat, amb un detallisme just, puntual, que ens permet imaginar, àdhuc, les sensacions interiors d'una Aleixa que va soterrant-se cada volta més pel temor, per la por, però, sobretot, per una inseguretats que no la deixa ser feliç. Una atmosfera que en algunes ocasions ens transmet una angoixa o pressió similar a la que sofreix ella. El fet de somiar que tots la desitgen, amb escenes agradables i delicioses, però també amb submissions i, fins i tot, violacions, no li permet confiar en ningú. Ni amb ella mateixa.

Per això, podríem afirmar que, a través de les gairebé 200 pàgines, veiem l'evolució d'un personatge que acabarà descobrint que no hi ha cap do, que tot són jugades del seu subconscient i madurarà i creixerà fins a somriure a la vida. M'agradaria destacar que hi ha dos moments claus en l'obra que tenen com a fil comú el vestit gris perla: el primer, quan té una relació sexual amb el rotllet, Sergi, qui comença a estimar, tot i que no serà corresposta, i amb qui somiarà -somni o realitat?- que fa un trio, junt a l'altra amiga d'ell, Marga. A més, els capítols on hi apareixen aquestes escenes s'anomenen 'Estralls de temps' i 'Les nits de la nit', etiquetes que ja ens fan preveure el pou on s'anirà ficant Aleixa. El segon moment, l'últim capítol, és quan està amb el cambrer de Gandia, a qui estima i amb qui se sent estimada. 'Cel de juny' -tampoc és casualitat que siga al juny, mes de descans, de relax, d'entrada en l'estiu i

d'allunyament de les preocupacions- ens depararà, com si s'anaren barrejant les escenes d'una pel·lícula, moments on ens tornarà a costar distingir què és el somni i què la realitat, encara que a la protagonista tant li fa, perquè 'era feliç'.

'Somiant amb Aleixa' és alguna cosa més que una novel·la eròtica. És una guia d'acceptació personal, d'observar que els únics prejudicis que fan mal són els que nosaltres ens muntem al nostre cap, de comprendre que no hi ha res de dolent a estimar les persones, independentment del sexe que tinguen, d'entendre que l'erotisme no és sols sexe: l'erotisme és qualsevol demostració d'amor, com explicava el mateix Francesc Mompó en una presentació del seu nou poemari 'De la fusta a l'aigua', també de temàtica eròtica. I, tot això, és clar, lligat amb un psicologisme acurat, amb l'adequació de cada episodi amb els personatges que hi interactuen -quan es gita amb el cap d'estudis, hi ha vocabulari religiós; quan s'ho fa amb l'alumne, opten més per paraules del camp juvenil per a descriure-ho-, i amb un coneixement excel·lent de la mitologia grega. Beure dels clàssics mai no defrauda, i aquesta obra no havia de ser l'excepció. Morfeu, Cronos, Bacus, Venus, Àrtemis o l'illa de Lesbos són referències clàssiques que ajuden a aquestes quatre mans a enllaçar un lèxic, una sintaxi i una bellesa que freguen el llenguatge poètic.

A les dedicatòries, fan un xicotet homenatge a Joan Olivares, Ramon Guillem, Sento Berenguer o Toni Teruel, on comenten que els han esperonat i els han despertat 'el cuquet' per escriure la seua història. No hi ha cap dubte: repte que es plantegen, repte que aconsegueixen -i de quina manera!-. Ja siga narrativa curta, novel·la juvenil o novel·la eròtica, aquests dos guanyadors no paren de delectar-nos amb lletres i mots enllaçats que poden rebre l'autèntica etiqueta de 'literatura'.

26 juny 2011

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)